

Samenvatting

Om de buigspanning in staalkabels te meten is het noodzakelijk om aan twee kanten in één draaddoorsnede de spanning te meten. Dit is gedaan aan de buitenkant van de kabel en aan de binnenkant van de kabel op de buitendraaden van eenzelfde streng. Het meten van de spanningen is gedaan met rekstrookjes die op de draden zijn geplakt.

Aangezien er draden beplakt moeten worden aan de binnenzijde van de streng moet deze uit elkaar gedraaid worden. Het uit elkaar draaien van de streng heeft tot dusdanige vervormingen geleid; dat de desbetreffende streng langer is geworden. De spanningsmetingen zijn hierdoor gedaan aan een streng die maar een fractie van de belasting draagt.

Er is een zeer grote buigspanning gemeten in zowel de draden van de streng als wel over de gehele streng. Deze buigspanning lag voor beide buigspanningen ongeveer een factor vijf hoger dan de opgenomen trekspanning. De gemeten buigspanning in de kabel is in eerste instantie te wijten aan de vervorming.